

ЕКОНОМІЧНА КУЛЬТУРА ЯК РИСА СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ З МЕНЕДЖМЕНТУ

Салогуб О.В., *методист*

Політехнічний технікум Конотопського інституту СумДУ

Економічна культура особистості в широкому розумінні є характеристикою способу та рівня життєдіяльності людини у сфері економіки. Вона виявляється через психолого-економічні властивості особистості і реалізується через ставлення індивіда до економічної реальності та взаємовідносин з іншими людьми.

Виконуючи важливі функції, економічна культура має значний вплив на формування і функціонування економічної системи.

Проблеми дослідження економічної культури особистості виникають у зв'язку з тим, що включення індивідів в соціально-економічний простір відбувається по-різному – залежно від того, до якої соціальної групи вони належать (професійної, статевої, етнічної, регіональної тощо). У зв'язку з цим актуальними стають дослідження економічної культури представників різних соціальних груп, зокрема студентів ВНЗ.

Формування економічної культури майбутніх управлінців в навчальному закладі тісно пов'язане із обґрунтованим вибором моделі навчально-виховного процесу та його змісту. Так, перехід до нових соціально-економічних стосунків висуває завдання розвитку здатності долати проблеми, що виникають, пропонувати нестандартні підходи до їх розв'язання, діяти продуктивно, опираючись на власний освітній та підприємницький потенціал. Новий ракурс отримує проблема розкриття творчих можливостей студента, від вирішення якої залежать умови її ефективного життя і діяльності у світі, що інтенсивно змінюється. Крім цього, сьогодні фахівець з менеджменту повинен уміти швидко адаптуватись до тих економічних умов, в яких йому доведеться починати свою професійну діяльність.

У навчально-виховному процесі під час підготовки майбутніх фахівців з менеджменту треба враховувати вікові особливості студентів. Економічна культура особистості має розглядатися як суб'єктна сторона процесу економічної соціалізації, яка знаходить вияв у певних формах економічних репрезентацій, в яких узгоджуються вимоги викладачів з ендопсихічною системою

студента-підлітка.

Важливим при цьому є виділення таких аспектів, що виводять знання студентів на рівень економічної культури: розуміння структури підприємницької діяльності (мета, способи і засоби її досягнення); стратегічне мислення (усвідомлення потреби щодо реалізації набутих в процесі навчання знань у суспільстві); здатність до саморозвитку; професіоналізм, тобто вміле використання отриманих вмінь та навичок на практиці.

Вироблення методик формування економічної культури в освітньому просторі навчального закладу є запорукою створення успішного фахівця у сфері управління.

ІНТЕГРАТИВНІ ПРИЙОМИ НА ЗАНЯТТЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Федоренко І.С., викладач

Політехнічний технікум СумДУ

Інтегративне мислення відіграє важливу роль у спілкуванні. Інтегроване навчання, як інноваційне явище виникло і впроваджується в педагогічну практику у зв'язку з тим, що існує потреба у формуванні нового типу мислення у студентів. Виникає потреба у новому типі мислення. Це інтегративне мислення, яке може бути інструментом адаптації до умов існування людини, які постійно змінюються.

Інтегративне мислення – це вид мислення психічного процесу, який передбачає високий і своєрідний рівень сформованості всіх його якостей, що забезпечують цілеспрямоване формування таких домінуючих інтелектуальних процесів як системи, трансформації, імплікації та когнітивних структур як інтегрованих форм інтелектуального досвіду.

Провідною функцією інтегративного мислення є систематизація, притаманна тільки творчому рівню знань. Сформовані знання в результаті інтегративного мислення будуть систематизованими. Інтегративне мислення можна застосувати на заняттях з англійської мови: студенти, готуючись до занять з історії України, знаходять інформацію про історію рідного міста. Зі шкільних уроків географії згадують географічне розташування міста на карті та його ландшафтні